

Jak je to jinde ve světě

Co dělat, abych byl přijat na univerzitu v USA

O tom nás poučuje kniha D. Goldena „The price of admission. How the American ruling classe buys the ways into elite colleges“.

Mezi absolventy nižších škol je značná soutěž o vyšší studium. V životopise každé VIP (=Very Important Personality) je zmínka, na které univerzitě studoval. Mají být přijati jen nejlepší uchazeči, zvláště na elitních univerzitách známých jako Ivy League. Sem se počítají Harvard, Yale, Princeton, Cornell, Columbia, Stanford, Dartmouth, Brown a U. of Pennsylvania. Pro méně úspěšné kandidáty zbývají stovky ostatních kolejí v USA a školy v Kanadě, Hongkongu a Evropě. Rozhodujícím faktorem má být prospěch na předchozí škole. Je třeba získat 1600 bodů, z nichž 300 možno získat i jinak. Jak se umístím, když patřím do elitní třídy USA, což je jakýsi ekvivalent šlechtictví (např. Kennedy, Bush)? Tak např. tatínek má známé jméno jakožto politik, podnikatel, je známý z TV, krátce je celebritou (VIP). Nebo tatínek věnuje nějaký milion dolarů cílové škole. Tak 5 generací Bushů studovalo na Yale. Jeden z rodičů, alumnus známé univerzity, posíljuje možnost přijetí svého potomka tamtéž (legacy). Také vynikající výkon v kompetitivním sportu přidá potřebné body. Existuje i kategorie konzultantů, kteří poradí

o taktice. Problémem je i školné (tuition). Na Harvardu stojí rok studia 30 tisíc dolarů, kromě stravy a ubytování, ovšem pro méně majetné jsou půjčky a stipendia. Článek v Time poukazuje na možnost imatrikulace na menších univerzitách, kde se někde mohou studentům více věnovat. Některé koleje jsou nábožensky podloženy a s větší disciplínou. Tak např. jedna křesťanská kolej zrušila po 143 letech zákaz tance! Tím přecházíme na existenci soukromých středních škol s malými třídami a více individuální péčí o studenty; ti mají ovšem výhody před kolegy z veřejných škol. Jejich spolužáci budou sdílet ty výhody a dostanou se pravděpodobně výše na žebříku kariéry, takže ve vedoucích pozicích ve státě budou mít mnoho přátel už ze školy. V interview v Time se zeptali autora, kam pošle svého syna. Odpověděl, že vzhledem ke knize nebude asi jeho syn vítaný v USA; pošle ho hned žádat o přijetí v Kanadě.

(Historická poznámka: Úřad prezidenta na Harvardu byl kdysi nabízen Komenskému. Nepřijal, protože doufal ve svůj návrat.)

DUŠAN SOUDEK